

Orfeó Català

(Simon Halsey, director) – Pablo Larraz, director

És un dels cors *amateurs* de referència del país, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Des del setembre del 2016 Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Bufor el pianista del cor. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO. L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral, tot protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants (*Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn). Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals (R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres). El 2013 el cor va debutar a la Konzerthaus de Viena, el 2014 va actuar a la Sala Gulbenkian de Lisboa, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i al Cadogan Hall, i el 2016 va fer una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti. El mes de maig del 2016 l'Orfeó va iniciar les celebracions del seu 125è aniversari amb un concert al Palau de la Música Catalana. Dels darrers compromisos internacionals, destaquen els concerts del cor a Londres el mes d'agost del 2017 amb una actuació en solitari a la Southwark Cathedral i el debut de la formació al Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a la capital anglesa.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Buia Reixach i Feixes, directora

Fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista. Està integrat per joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'entitat. Ha treballat amb directors com X. Sans, J. Busto, T. Grau, M. Valdivieso, P. Ll. Biosca, X. Puig i X. Pastrana; i amb l'organista D. Malet, l'Orquestra Camera Musicae i Vespres d'Arnadí. Amb actuacions a Catalunya, Estat espanyol, Alemanya, França i Eslovènia, ha participat en festivals i concursos arreu; va ser premiat al Festival de Cantonigròs el 2005. Ha enregistrat els CD *Viatjant* i *Germinans*. El 2016 va participar en el projecte Cor Simfònic Femení de Catalunya i va actuar sota la direcció de M. Minkowski en la interpretació d'*El trencanous* de Txaiovski (Palau 100), i pel juliol va fer una gira amb la *Tercera* de Mahler en col·laboració amb el Cor Infantil de l'Orfeó Català i la JONC.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Festa de la Música Coral

DIUMENGE, 04.03.2018 – 17.00 h

Palau de la Música Catalana

Sala de Concerts

Cicle Coral Orfeó Català

Depòsit legal: B625-2018

Cor Infantil L'Arc
Ester Bonal, directora

Coral Sant Jordi

Oriol Castanyer, director

Orfeó Català (Simon Halsey, director)

Pablo Larraz, director

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Buia Reixach i Feixes, directora

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

«Un biaix de la llum,
i el món real s'ensorra.
floracions de líquens
la sang de l'ésser acotxen.
Solament per no caure,
t'enfones a la mina
on hi ha el carbó més negre
del passat, potser l'esclat
d'un diamant fictici,
i on sempre hi falta l'aire.»

Narcís Comadira,
Mina

COR INFANTIL L'ARC

Ester Bonal, directora

Flauta: Ot Labastida (alumne de l'EMM Can Ponsic)

Violoncel: Guillem Quingles (alumne de l'EMM Can Ponsic)

Piano i preparació vocal del cor: Àngels Balagueró

Josep Ollé (1987)

L'ametller (poema de Joan Maragall)

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de barri (poema de Miquel DescLOT)

Gerard López Boada (1952)

Paó^{*} (poema de Pere Quart)

Premi a la millor composició coral per a cor infantil del II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral” (2017), convocat per l'Orfeó Català

CORAL SANT JORDI

Oriol Castanyer, director

Laia Nieto, soprano

Bosco Fonts, tenor

Bernat Giribet Sellart (1992)

Abril^{*}

Premi a la millor composició de música coral a cappella sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà/baix dels VII Premis Catalunya de Composició Coral (2017), de la FCEC

Bernat Giribet Sellart

El testament d'Amèlia^{*} (romanç tradicional català)

Premi a la millor harmonització a cappella de cançons tradicionals dels territoris de parla catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa: mitjà/baix dels VII Premis Catalunya de Composició Coral (2017), de la FCEC

Josep Alarcón (1994)

(dos poemes de *La rosa als llavis* de Joan Salvat-Papasseit)

Si anessis lluny^{*}

Quina grua el meu estel^{*}

Menció especial per a la millor obra sobre text català en el II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral” (2017), convocat per l'Orfeó Català

ORFEÓ CATALÀ

Pablo Larraz, director

Piano: Josep Buform

Anton Bruckner (1824-1896)

Locus iste

Llorenç Balsach (1953)

Llum^{*}

Premi Maria Font Bernaus, ex aequo, a la millor composició coral per a cor mixt, del II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral” (2017), convocat per l'Orfeó Català

Carles Prat Vives (1985)

She walks in beauty^{*} (poema de Lord Byron)

Premi Maria Font Bernaus, ex aequo, a la millor composició coral per a cor mixt, del II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral” (2017), convocat per l'Orfeó Català

COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ

Buia Reixach i Feixes, directora

Piano: Josep Surinyac

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Ola Gjeilo (1978)

Ubi caritas

Carles Prat Vives

Poema del bosc IV^{*} (poema de Guerau de Liost)

Premi a la millor composició coral per a veus iguals, del II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral” (2017), convocat per l'Orfeó Català

TOTS ELS CORS JUNTS

Pablo Larraz, director

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera (lletra de Joan Maragall)

Durada aproximada del concert: 90 minuts sense pausa

^{*} Estrenes absolutes

Autoria catalana a la 2a Festa de la Música Coral

Fa dos anys vam celebrar la primera Festa de la Música Coral del segle XXI, un esdeveniment que recupera la idea original que l'Orfeó Català va promoure entre el 1904 i el 1922; una celebració musical que, prenent com a model els Jocs Florals de poesia organitzats per l'Ajuntament de Barcelona, va impulsar durant uns quants anys la composició musical d'autoria catalana. Amb la intenció d'incrementar el catàleg coral d'autors catalans, però també internacional, la Festa de la Música Coral del segle XXI posa a disposició dels creadors un terreny abonat perquè puguin donar a conèixer les seves composicions corals, i incentivar també la nova creació. Així doncs, la Festa de la Música Coral convida cors de Catalunya, amb l'Orfeó Català i el Palau de la Música Catalana com a amfitrions, per estrenar les obres premiades del 2n Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música" i els VII Premis Internacionals Catalunya de composició coral que convoca la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC), entitat col·laboradora en aquest esdeveniment. Les obres premiades d'ambdós concursos –celebrats el 2017– veuen aquí i avui la llum per primer cop i desitgem que s'incorporin al repertori habitual dels nostres cors.

Enguany tots els premiats en ambdues edicions dels concursos esmentats són compositors catalans, un fet que parla de la bona salut de la creativitat en l'àmbit coral a Catalunya. El Premi Maria Font Bernaus a la millor composició coral per a cor mixt ha resultat compartit entre Llorenç Balsach, autor de *Llum*, i Carles Prat Vives, autor de *She walks in beauty*. Llorenç Balsach, tal com ell mateix explica, va trobar la inspiració inicialment en la pròpia música que brollava de la seva imaginació, i posteriorment hi va posar lletra: *"La imaginació i la necessitat expressiva em van dictant les notes possibles"*. Carles Prat Vives feia temps que tenia en ment el text de Lord Byron *She walks in beauty* i va trobar en el concurs *"l'ocasió perfecta per utilitzar-lo"*. *"És un text que es recrea en la bellesa humana i és estèticament molt llaminer per a algú que busca inspiració"*. El compositor igualadí diu sentir-se molt còmode quan escriu per a cor, *"una formació que conec molt gràcies a la meua activitat professional com a cantant. I potser per això, sense haver de trencar-m'hi el cap em ve la inspiració, em surt la música que m'agradaria cantar"*. Carles Prat Vives és també el premiat en la categoria per a veus iguals, amb l'obra *Poema del bosc IV*. Un text de Guerau de Liost que *"em va captivar per la cruesa de les paraules a l'hora de descriure aquell món de bruixes. La música coral ofereix un element diferent de la música instrumental, el text, i com a compositor és un element que dona molt de joc i que s'ha de saber explotar. És un repte magnífic"*. Gerard López Boada va escriure *Paó* per a cor a tres veus, piano, violoncel i flauta –premi a la millor composició coral per a cor infantil– inspirant-se en un dels poemes del *Bestiari* de Pere Quart. *"Escriure per a cor infantil és una tasca que vinc realitzant des que vaig començar a compondre. I haig de reconèixer que no és una tasca gaire senzilla. Amb els anys he après a respectar aquest instrument com cap altre*

i a donar-hi la importància que es mereix". El més jove dels premiats en aquesta edició del Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral" és Josep Alarcón, nascut el 1994. El compositor de Calella va escriure *Si anessis lluny* i *Quina grua el meu estel*, dos poemes de *La rosa als llavis* de Joan Salvat-Papasseit –menció especial per a la millor obra sobre text català–, durant la seva estada a Finlàndia: *"L'ambient i l'entorn que em proporcionaven els paisatges de la ciutat d'Hèlsinki van ser els principals condicionants a l'hora de crear aquesta música, que vaig forjar a mida per als poemes de Salvat-Papasseit. Un llenguatge net però carregat de significat, amb una música que funciona de la mateixa manera"*.

Les obres premiades als VII Premis Catalunya de Composició Coral 2017, de la FCEC, han estat *Abril* –premi a la millor composició de música coral a cappella sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes– i *El testament d'Amèlia* –premi a la millor harmonització a cappella de cançons tradicionals dels territoris de parla catalana, per a veus mixtes–, ambdues compostes per Bernat Giribet Sellart, format a l'ESMUC i originari d'Artesa de Segre.

Mercedes Conde Pons, directora de la «Revista Musical Catalana»

PROPER CONCERT

Xarxa Coral

DISSABTE, 10.03.18 — 17.00 h
Sala de Concerts

Cor Ciutat de Tarragona
Josep Prats i Xavier Pastrana, directors
Cor Ciutat de Mataró
Jordi Lluch, director
Antics Cantaires de l'Orfeó Català
Orfeó Català (Simon Halsey, director)
Pablo Larraz, director

L'Orfeó Català du a terme un projecte encaminat a crear vincles i fomentar una relació fluida amb altres cors de Catalunya, hereus de la tradició coral al nostre país. Amb aquesta finalitat, cada temporada, l'Orfeó Català convida dos cors a actuar al Palau de la Música Catalana, després que el mateix Orfeó hagi visitat les ciutats d'origen.

Preu: 15 euros

Textos

Josep Ollé (1987)

L'ametller

Poema de Joan Maragall (1860-1911)

A mig aire de la serra
veig un ametller florit.
¡Déu te guard, bandera blanca,
dies ha que t'he delit!
Ets la pau que s'anuncia
entre el sol, núvols i vents...
No ets encara el millor temps
pro en tens tota l'alegria.

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de barri

Miquel DescLOT (1952)

Al Clot de la Mel hi mena un camí
que sembla perdut, sense padrí
però els vianants hi passen seguit
tornant del taller on filen la nit
Pel Clot de la Mel hi corre la mort
amb moto rabent que ronca de nord
però d'amagat hi creixen clavells
nens espigats amb sol als turmells
El Clot de la Mel és un fruiterar
que s'ha esgarriat per un bardissar.

Gerard López Boada (1952)

Paó

Poema de Pere Quart (1899-1986)

Màgica aurora
de ploma i ala
multicolora.
Sol de gran gala
d'un paradís
on l'ona és dolça,
la platja or llis,
vellut la molsa
i el cel postís.

Bernat Giribet Sellart

(1992)

Abril

L'abril torna aviat.
Tant que ni l'esperava.
El cel porta el seu nom,
la terra flota al seu aire.
La terra flota al seu aire.
Trobo al meu caminar
oberta, mig, una rosa.
La mà, sense pensar,
la seva tija ja envolta
per a poder-la arrancar.
M'aturo en aquell moment
en veure tal hermosura.
“Rosa, tu pertanys al vent,
la llum del sol i la pluja.”
La deix tal com està,
respecto la seva vida.
Quan torno, l'endemà,
la rosa n'era collida.
La rosa n'era collida.
M'aturo en aquell moment,
recordo tal hermosura.
“Rosa, tu pertanys al vent,
la llum del sol i la pluja.”

Bernat Giribet Sellart

El testament d'Amèlia

Romanç tradicional català

L'Amèlia està malalta
la filla del bon rei;
comtes la van a veure,
comtes i noble gent.
Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.
–Filla, la meva filla
de quin mal us queixeu?
–El mal que tinc jo mare
bé prou que el sabeu.
Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.
–Filla, la meva filla,
d'això us confessareu.
Quan sereu confessada
el testament fareu.
Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.

–A vós, la meva mare,
us deixo el marit meu
perquè el tingueu en cambra
com fa molt temps que feu.
Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.

Josep Alarcón (1994)

Dos poemes de *La rosa als llavis*
de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Si anessis lluny

Si anessis lluny
tan lluny que no et sabés
tampoc ningú sabria el meu destí,
cap altre llavi no em tindria pres
però amb el teu nom faria el meu camí.
Un ram de noies no em fora conhort
ni la cançó sota el dring de la copa,
vaixells de guerra vinguessin al Port
prou hi aniria, mariner de popa.
Si jo posava la bandera al pal
i era molt alta, t'hi veuria a dalt.

Quina grua el meu estel

Quina grua el meu estel,
quin estel la meva grua!
–de tant com brilla en el cel
sembla una donzella nua.
L'espurneig que em fereix l'ull
són els seus pits quan s'inclina:
si fa un mirall de l'escull
perleja a l'arena fina.
De la meva barca estant
dono al cordill tota mida.
I l'ala clara, sestant,
del gavot que passa i crida.
Oh, el seu flanc rosa i argent
i la trena que es deslliga!
Volar d'oronella al vent!
Cabell desfet de l'amiga!
Amiga del dolç turmell.
Com una vela s'enfila
espitllera de l'ocell:
si jo llenço el braç, vacil·la.
Vianant vora la mar
prega pels marins que arriben;
si veuen l'estel dansar
moren de tant que sospiren.
Vianant, puja al meu bot

que és lliure de la sentida,
però no diguis ni un mot
si no vols perdre la vida.
Vianant, no parlis, no,
que l'oreig l'acosta, i mira
que et prendrà l'amor senyor
–que el mariner ja sospira.

Anton Bruckner (1824-1896)

Locus iste

Locus iste a Deo factus est,
inaestimabile sacramentum,
irreprehensibilis est.

*D'aquest indret, el Senyor n'ha fet
un inestimable misteri,
una obra irreprotxable.*

Llorenç Balsach (1953)

Llum

Dolçor, dolçor del so misteriós.
Cap on va l'ona del so dissonant?
De llum, el cant n'és ple de llum.
Bella harmonia, lleu harmonia, suau
harmonia,
l'acord és breu bressoladament.
Dolçor, dolçor del so misteriós.
Cap on va l'ona del so dissonant?
Cant de neu, pluja de flocs, la veu del
mar.
Ones de so, de llum.
Cap on va el so?

Carles Prat Vives (1985)

She walks in beauty

Text de Lord Byron (George
Gordon [1788-1824])

She walks in beauty, like the night
Of cloudless climes and starry skies;
And all that's best of dark and bright
Meet in her aspect and her eyes;
Thus mellowed to that tender light
Which heaven to gaudy day denies.
One shade the more, one ray the less,
Had half impaired the nameless grace
Which waves in every raven tress,

Or softly lightens o’er her face;
Where thoughts serenely sweet
express,
How pure, how dear their dwelling-
place.
And on that cheek, and o’er that
brow,
So soft, so calm, yet eloquent,
The smiles that win, the tints that
glow,
But tell of days in goodness spent,
A mind at peace with all below,
A heart whose love is innocent!

*Camina bella com la nit
de cels esclarissats i estrellats,
i tot el millor de l’obscuritat i de la llum
resplendeix en el seu aspecte i en els seus
ulls,
enriquida així per aquella tendra llum
que el cel nega al vulgar dia.
Una ombra de més, un raig de menys,
haurien minvat la gràcia inefable
que s’agita en cada trena seva de negra
lluentor,
o il·lumina suaument el seu rostre,
on dolços pensaments expressen
quant pura, quant adorable és el seu
estatge.
I en aquella galta, i sobre aquell front,
són tan suaus, tan tranquil·les, i alhora
eloqüents,
els somriures que vencen, els matisos que
il·luminen
i parlen de dies viscuts amb felicitat.
Una ment en pau amb tot,
un cor amb innocent amor!*

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Nigra sum, sed formosa,
Filiae Jerusalem;
Ideo dilexit me Rex,
Et introduxit me in cubiculum suum,
Et dixit mihi;
Surge et venia mica mea,
Jam hiems transiit, imber abiit et
recessit,
Flores apparu eruent in terra nostra,
tempus putationis ad venit.

*Soc negra, però formosa,
filles de Jerusalem.*

*Per això el rei m’estimà
i m’introduí a la seva cambra
i em digué:
Aixeca’t amiga meva i vine.
L’hivern ha passat, l’aiguat s’ha
allunyat i se n’ha anat,
han esclatat les flors a la nostra terra,
ha arribat el temps de la poda.*

Ola Gjeilo (1978)

Ubi caritas

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi
amor.
Exultemus, et in ipso iucundemur.

Timeamus, et amemus Deum vivum.
Et ex corde diligamus nos sincero.
Amen.

*On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu.
Formant unitat ens reuneix l’amor de
Crist.
Exultem i en ell alegrem-nos.*

*Temem i estimem el Déu vivent.
I amb cor sincer també nosaltres
estimem-nos.
Amén.*

Carles Prat Vives

Poema del bosc IV

Poema de Guerau de Liost
(Jaume Bofill i Mates [1878-
1933])

Al punt de mitja nit l’espai s’omplí
de bruixes.
Són llurs pupil·les xiques, vermelles
com maduixes.
En surt un reguitzell del fons de cada
esquerda,
vestides amb brians de teranyina verda.
Al Pla de Mirambell, dansant al clar
de lluna
com una fumarella dissipen la vedruna.
El vianant que es perd sent riallades
d’ossos.
Si no fugís de por, cauria fet a trossos.
Les bruixes, mentrestant, s’encalcen
afollades

rostos avall i cerquen les aigües
encalmades
dels gorgs, d’on a les vores, horribles
es despullen.
Amb quin deliqui es gronxen! Amb
quin platxeri es mullen.
De ventre amunt es baten per sobre
les onades
les filles de la lluna. Són velles i
xuclades
com un manyoc d’arrels. Els caires
de llurs nines
mostren el brill metàl·lic d’unes
fulgors felines.
Els pits sacsejarien, a cada sotragada,
com pellingots inútils. La dura
carcanada
dels geys apunta sota la pell tibant i
dura.
El nas inversemblant, ratat de
corcadura.
Les galtes enfonsades. La llengua
viparina
sortia de les goles com una llarga
espina.
Mentre la fosca dura, cavalquen la
basarda,
però bell punt la nova claror del jorn
esguarda,
s’encalafornen súbites en llurs cataus
de roques
i àdhuc en les primes esquerdes de
les soques
balmades, on serva cada una jaç i
estable
i més d’un potinga que els receptà el
diable.

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.
Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï!
Contemplem-la, en sa dolça majestat!

Tornada

Oh bandera catalana!,
nostre cor t’és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana, alçarem els ulls
al cel.

Tornada

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l’aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Tornada

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï!
Contemplem-la, en sa dolça majestat!

Tornada

Oh bandera catalana!,
nostre cor t’és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana, alçarem els ulls
al cel.

Tornada

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l’aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Palau de la Música Catalana

Cant Coral al Palau 2017-18

Ressons de l'antiga Europa
DISSABTE, 14.04.18 – 17.30 h. Petit Palau
Cor de Noies de l'Orfeó Català
& Vesprès d'Arnadí

Cantem Àfrica
DIUMENGE, 27.05.18 – 12.00 h
Concert fi de curs de l'Escola Coral

**J.-C. Spinosi, Ensemble Matheus
& Cor de Cambra del Palau**
DIMARTS, 03.04.18 – 20.30 h
Dixit Dominus de Händel
i *Gloria* de Vivaldi

**Homenatge a Victòria
dels Angels**
DIUMENGE, 03.06.18 – 18.00 h
Cor de Cambra Femení Scherzo
& Albert Guinovart

**Orfeó Català & Sir
Simon Rattle**
DIVENDRES, 08.06.18 – 19.45 h
Selecció de peces corals a
cappella

Taquilles del Palau de la Música
T. 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Cor Infantil L'ARC

de l'EMM Can Ponsic – Ester Bonal, directora

Des de fa cinquanta anys, L'ARC Música es dedica a l'educació musical a Barcelona i des de l'any 2001 gestiona l'Escola de Música Municipal Can Ponsic de Barcelona.

Des dels inicis, L'ARC va dedicar especial atenció al cant coral i l'EMM Can Ponsic té cinc grups corals (Infantil, de Mitjans i grans, Joves, Veus iguals i Cor mixt).

El Cor Infantil forma part del Secretariat de Corals Infants de Catalunya i participa en les trobades, concerts i intercanvis que s'organitzen des d'aquesta associació.

El Cor canta cançons d'autor i d'arrel tradicional i ha fet diverses propostes de concerts amb pinzellades escèniques ("El mestre de música de Telemann", "Un mercat de cançons", "Ronda rondalles", "Somni d'una nit de primavera").

El curs 2016-17, l'acte principal de la celebració del 50è aniversari de L'ARC va ser la representació de l'òpera *La flauta màgica*, amb adaptació d'Albert Romaní i en què el cor infantil va tenir un paper central.

El cor està integrat per 42 cantaires de deu a setze anys.

Coral Sant Jordi

Oriol Castanyer, director

Nasqué l'any 1947 d'un grup d'amics animats per Oriol Martorell, que des de l'inici n'assumí la direcció i encapçalà no tan sols una manera personal d'entendre i interpretar la música, sinó també una determinada projecció social del fet musical, vinculada i compromesa amb el moment històric del país.

Per a la Coral Sant Jordi, l'aportació d'Oriol Martorell ha estat essencial: va ser l'ànima i el dinamitzador d'una línia coral de plena vigència de la qual donen idea les seves paraules: "*Ho hem volgut cantar tot. Des de melodies medievals gregorianes o del Llibre vermell de Montserrat, fins a música de jazz, sense oblidar els grans músics de tots els temps*".

Amb aquest esperit eclèctic, combinat alhora amb un compromís amb la música catalana, la Coral posseeix una llarga trajectòria de difusió musical, que ja compta amb més de mil vuit-cents concerts, interpretats a Catalunya, a l'Estat espanyol i altres països europeus, i que l'ha dut a col·laborar amb directors i compositors del prestigi de Sergiu Celibidache, Eduard Toldrà, Duke Ellington, Antoni Ros Marbà, Sergiu Comissiona, Edmon Colomer, Laszlo Heltay, Laurence Foster i Lluís Llach, entre d'altres.

Amb prop de setanta anys d'història, la Coral Sant Jordi continua fidel a la seva orientació inicial de transmetre el patrimoni de la música coral amb el màxim rigor tècnic i artístic a un públic al més ampli possible. Projectada al futur des de l'experiència, manté viva la il·lusió per superar els reptes que planteja el panorama actual del cant coral amb una exigència constant per millorar el procés musical en tots els aspectes. Des del setembre del 2016, el director titular és Oriol Castanyer i Martí.